

Írta: Thomas S. Monson elnök

BÚCSÚZÓUL

Egyikünk sem képes tökéletesen felfogni annak a jelentőségét, amit Krisztus értünk tett a Gecsemánéban, mindazonáltal életem minden napján hálás leszek az engesztelő áldozatáért.

Fivéreim és nőtestvéreim, szívem csordultig van telve most, hogy a konferencia végéhez közeledünk. Gazdagon kiáradt ránk az Úr Lelke. Hálámat fejezem ki az egyház minden tagja nevében mindazoknak, akik közreműködtek, beleértve azokat is, akik az imákat mondták. Sokáig emlékezzünk még a hallott üzenetekre! Amikor megkapjuk az *Ensign* és a *Liahóna* folyóiratokat, melyek e beszédeket írott formában tartalmazzák, olvassuk és tanulmányozzuk azokat!

A zene ismét csodálatos volt mindegyik ülésen. Szeretném személyesen kifejezni hálámat mindazoknak, akik megosztották velünk nagyszerű tehetségeiket, melyek által megérintettek és felemeltek bennünket az események folyamán.

Felemelt kézzel támogattuk azokat a Fivéreket, akiket új pozíciókba hívtunk el a konferencia során. Szeretnénk, ha tudnák, hogy már nagyon várjuk, hogy velük együtt folytathassuk a Mester munkáját.

Szeretetemet és nagyrabecsülésemet fejezem ki odaadó tanácsosaim, Henry B. Eyring elnök és Dieter F. Uchtdorf elnök iránt. Nagy bölcsességű és nagy tudású emberek ők. Szolgáltatuk felbecsülhetetlen értékű.

Szeretem és támogatom a Tizenkét Apostol Kvórumában lévő Fivéreimet. Nagyon hatékony szolgálatot végeznek, és tökéletesen elkötelezték magukat a munka mellett. Szeretetemet fejezem ki a Hetvenek és az Elnöklő Püspökség tagjai iránt is.

Számos kihívással kell szembenéznünk a mai világban, ám biztosíthatlak benneteket, hogy Mennyei Atyánk figyel ránk. Ő szeret mindannyiunkat, és meg fog áldani bennünket, ha ima által keressük Őt, és törekszünk rá, hogy betartsuk a parancsolatait.

Világméretű egyház vagyunk. Egyháztagjaink a világ minden táján megtalálhatóak. Legyünk jó polgárai annak a nemzetnek, amelyben élünk! Legyünk jó szomszédok a lakóközösségünkben, kinyújtva kezünket azok felé, akik más hitet vallanak, és azok felé is, akik a mi hitünket vallják. Legyünk példák becsületességben és feddhetetlenségben, bárhová is menjünk, és bármit is tegyünk!

Fivérek és nőtestvérek, köszönöm az értem, valamint az egyház általános felhatalmazottaiért mondott imáitokat. Mély hálánkat fejezzük ki értetek, és mindazért, amit az Úr munkájának előmozdításáért tesztek.

Kívánom, hogy ma biztonságban

megérkezettek az otthonotokba. A menny áldásai nyugodjanak rajtatok!

Nos, mielőtt elválnánk egymástól, hadd osszam meg veletek a Szabadító és az Ő nagyszerű, értünk hozott engesztelő áldozata iránt érzett szeretetet. Három hét múlva az egész keresztény világ a húsvétot fogja ünnepelni. Hiszem, hogy egyikünk sem képes tökéletesen felfogni annak a jelentőségét, amit Krisztus értünk tett a Gecsemánéban, mindazonáltal életem minden napján hálás leszek az értünk hozott engesztelő áldozatáért.

Az utolsó pillanatban is visszafordulhatott volna. De nem tette. Mindennek alá ereszkedett, hogy mindenkit megmentsen. Ezáltal olyan életet adott nekünk, mely túllép e halandó léten. Visszakövetelt bennünket Ádám bukásából.

Szívem mélyéből hálás vagyok Neki. Megtanította nekünk, hogyan éljünk. Megtanította nekünk, hogyan haljunk meg. Biztosította a szabadulásunkat.

Zárásként hadd osszam meg veletek Emily Harris megindító szavait, melyek oly hűen tükrözik saját érzéseimet is most, a húsvét közeledtével:

*Üres a gyolcs, mely egykor takarta.
Ott hever –
Újan, tisztán és fehéren.
A sír szája tárva-nyitva,
A kő elhengerítve.
Már hallom az angyalok dicsőítő dalát
szinte.
Gyolcs nem tarthatja vissza.
Kő nem tarthatja vissza.
„Nincs itt” –
visszhangoznak a szavak a mészkö
üregből.
Most üres a gyolcs, mely egykor
takarta.
Ott hever –
Újan, tisztán és fehéren.
És, ó, halleluja, üresen!¹*